

Dosarul nr. 2ra-939/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) A. Arhip
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, Gr. Dașchevici, S. Gîrbu

Î N C H E I E R E

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Gherman Andrei,
reprezentat de avocatul Mocanu Serghei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gherman Andrei
împotriva lui Filipovici Sergiu și Societatea cu Răspundere Limitată ”Prosper-Auto”
cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin infracțiune,

împotriva deciziei din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Gherman Andrei și s-a menținut hotărârea din 15
februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 03 februarie 2017, Gherman Andrei a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Filipovici Sergiu și Societatea cu Răspundere Limitată ”Prosper-Auto”
cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

În motivarea acțiunii, reclamantul Gherman Andrei a menționat că în urma
unei înțelegeri cu pârâtul Filipovici Sergiu, ultimul i-a transmis autovehiculul de
model BMW 740i, estimat la prețul de 36 000 euro în schimbul autovehiculului ce i-
a aparținut de model BMW 730, cu condiția achitării de către reclamant a diferenței
de preț în mărime de 20 650 euro până la sfârșitul lunii martie 2013.

A specificat reclamantul că la insistența lui Filipovici Sergiu, autovehiculul
BMW 740i a fost asigurat facultativ la suma de 40 000 euro, reclamantul Gherman
Andrei achitând două rate lunare a câte 968 și 967 euro.

La data de 18 februarie 2013 autovehiculul de model BMW 740i a fost sustras
din Federația Rusă, iar pârâtul Filipovici Sergiu i-a comunicat că după primirea
despăgubirii de asigurare, își va reține suma de 20 650 euro, iar diferența i-o va
restitui reclamantului.

La data de 13 septembrie 2013, 20 septembrie 2013 și 04 octombrie 2013 Filipovici Sergiu a primit de la Compania de Asigurări „Moldcargo” despăgubiri de asigurare în mărime de 400 000 lei (echivalentul a 23 348,52 euro), 100 000 lei (echivalentul a 5 723,31 euro) și 155 111,80 lei (echivalentul a 8 737,56 euro), iar în total suma de 655 111,80 de lei, ceea ce constituia echivalentul a 37 809,39 de euro.

Cu toate acestea, Filipovici Sergiu refuză să-i restituie suma de bani ce îi revine, totodată pârâțul acționând atât din numele său, cât și din numele Societății cu Răspundere Limitată „PROSPER-AUTO”, a avut intenția de a-l înșela și deposeda de mijlocul său de transport, iar prin acțiunile ilegale ale ultimilor, i-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 21 935 de euro.

A relatat reclamantul că pe faptele menționate în privința lui Filipovici Sergiu, la data de 05 decembrie 2013 a fost pornită urmărirea penală, fapt care demonstrează cauzarea prejudiciului material prin infracțiune.

A invocat reclamantul că pentru nerestituirea sumei datorate în termen și imposibilitatea folosirii acesteia, pârâții urmează să achite și prejudiciu material în sumă de 13 452,76 de euro pentru perioada 12 octombrie 2013 - 14 decembrie 2016, precum și prejudiciul moral.

A solicitat reclamantul Gherman Andrei, inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor (f.d. 35), încasarea în mod solidar de la Filipovici Sergiu și Societatea cu Răspundere Limitată „Prosper-Auto” a sumei de 21 935 de euro cu titlu de prejudiciu material, încasarea sumei de 11 452,76 euro cu titlu de prejudiciu material pentru privarea de posibilitatea de a se folosi de mijloacele bănești, precum și încasarea sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Gherman Andrei.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la caz, fapta ilicită a fost invocată drept temei de încasare a prejudiciului suportat în rezultatul refuzului pârâților de a transmite în beneficiul reclamantului a sumei de 21 935 de euro cu titlu de despăgubire de asigurare și acțiunile de înșelăciune realizate de ultimii.

Astfel, prima instanță a concluzionat că prin actele procedurale emise în cadrul urmării penale, nu a fost constatată săvârșirea faptei ilicite imputate și prin cererea de chemare în judecată, mai mult, urmărirea penală pe numele lui Filipovici Sergiu a fost încetată la data de 23 iunie 2014, pe motivul lipsei vinovăției bănuțului.

Subsidiar, instanța de fond a notat că antrenarea răspunderii civile în privința pârâților este condiționată de existența raportului cauzat dintre fapta ilicită și prejudiciu, încât urmează a fi reparat doar prejudiciul care este consecință directă a faptei ilicite, în funcție de această condiție urmând a fi determinată și întinderea potențialei răspunderi materiale.

Prin urmare, instanța a stabilit că în contextul în care în speța dedusă judecătii se atestă atât lipsa faptei ilicite săvârșite de către pârâți, precum și a raportului de cauzalitate dintre prejudiciul invocat și fapta pretinsă a fi comisă, pretențiile înaintate urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Gherman Andrei și s-a menținut hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 22 ianuarie 2019, Gherman Andrei, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Gherman Andrei, în motivarea recursului a menționat că decizia instanței de apel, contrar art. 373 din Codul de procedură civilă, nu cuprinde expunerea motivelor invocate în cererea de apel.

A invocat recurentul că dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivată, fapt ignorat de instanțele de judecată.

De asemenea, recurentul a specificat că aplicabile litigiului în cauză sunt prevederile art. 572 alin. (1) și (2), 619 alin. (1) și (2), 1393 alin. (1) și (2), 1395 alin. (1) și (2), 1389 alin. (1) și (2) Cod civil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 04 octombrie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 ianuarie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Gherman Andrei, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Gherman Andrei, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari